"God morgon!"

"God morgon!"

När jag bodde på Grönland hade jag bestämt mig för att börja min dag tillsammans med Gud. Det ledde mig bland annat till att säga ”God morgon” till alla dem jag mötte på min väg till arbetet. Det var tre personer jag alltid mötte varje morgon. Den första hälsade vänligt tillbaka och nummer två gjorde likadant, men den tredje gick förbi mig som om jag var luft. Detta upprepades under ett par veckor. Jag övervägde om jag verkligen skulle fortsätta att hälsa på den tredje personen, som var en man i 50-årsåldern.

Jag talade med Gud om det för att förstå vad han ville, och då mindes jag att jag en gång hade hört att man inte skulle låta sig påverkas av sin omgivning. Och därmed fortsatte jag att hälsa på honom.

En dag när jag var på väg från arbetet till bussen såg jag på långt håll ett tumult med en man, troligen berusad, som försökte kom kontakt med människorna som stod där. Alla gick undan från honom och ville inte ha med honom att göra. Medan jag närmade mig hållplatsen beslutade jag mig för att tala med honom.

När jag var där kom mannen genast fram till mig och tittade på mig och sa: ”Nej men, det är ju du som säger God morgon till mig varje dag! Vet du, jag blir så glad för och rörd över att du alltid bryr dig om att hälsa på mig. Nu har jag druckit idag så därför vågar jag säga det till dig, men normalt sett är jag väldigt blyg och tillbakadragen. Du ska veta att jag förr i världen skeppsbyggare men det arbetet har jag inte kvar för alla båtar byggs numera av plast. Min fru är handikappad, hon går dåligt och är blind. Varje morgon ska jag anmäla mig till arbetsförmedlingen men jag vet inte om jag nånsin får något arbete.”

Han fortsatte att berätta mer om sitt liv och efter detta möte hälsade han ivrigt på mig varje morgon. Senare besökte jag honom och hans fru och vänskapen var grundlagd.M.V., Danmark